

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ Δ' 4 – 9)

4 Αδελφοί, χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε. 5 τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις. ὁ Κύριος ἐγγύς. 6 μηδὲν μεριμνᾶτε, ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δέησει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωρίζεσθω πρὸς τὸν Θεόν, 7 καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. 8 Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλή, ὅσα εὐφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε· 9 ἃ καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἠκούσατε καὶ εἶδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Αδελφοί, να χαίρεστε πάντοτε με τη χαρά που δίνει η κοινωνία με τον Κύριο. Θα το πω και πάλι: να χαίρεστε. Σ' όλους να δείχνετε την καλοσύνη σας. Ο Κύριος έρχεται σύντομα. Για τίποτα να μη σας πιάνει άγχος, αλλά σε κάθε περίπτωση τα αιτήματα σας να τα απευθύνετε στον Θεό με προσευχή και δέηση, που θα συνοδεύονται από ευχαριστία. Και η ειρήνη του Θεού, που είναι ασύλληπτη στο ανθρώπινο μυαλό, θα διαφυλάξει τις καρδιές και τις σκέψεις σας κοντά στον Ιησού Χριστό. Τέλος, αδελφοί μου, ότι είναι αληθινό, σεμνό, δίκαιο, καθαρό, αξιογάπητο, καλόφημο, ότι έχει σχέση με την αρετή και είναι άξιο επαινου, αυτά να έχετε στο μυαλό σας. Αυτά που μάθατε, παραλάβετε κι ακούσατε από μένα, αυτά που είδατε σ' εμένα, αυτά να κάνετε κι εσείς. Και ο Θεός που δίνει την ειρήνη θα είναι μαζί σας.

Οι Χαιρετισμοί της Παναγίας είναι δοξολογία. Μπορείς να τους λες σαν ευχαριστία στην Παναγία, όταν εκπληρώνει κάποιο αίτημα σου. Όχι όλο να ζητάμε από την Παναγία, αλλά να Την ευχαριστούμε κιόλας.

Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης

Ας μη νομίσεις ότι ο άνθρωπος που είναι δεμένος στα σωματικά πράγματα θα αποκτήσει παρρησία ενώπιον του Θεού με την προσευχή. Ψυχή φιλάργυρη στερείται της σοφίας, ενώ ο ελεήμων σοφίζεται απ' το Πνεύμα. Η ελεημοσύνη τρέφει τη γνώση στην ψυχή.

Άγιος Ισαάκ ο Σύρος

Ενθ.43

Κυριακή 5 Απριλίου 2015

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Κυριακή τῶν Βαΐων

« Ο Θεός κάποιες φορές επιτρέπει να κολυπήσουμε σε «βαθιά νερά», και όταν βλέπουμε ότι δεν έχουμε άλλες δυνάμεις για να συνεχίσουμε το κολύμπι, φωνάζουμε «Θεέ μου, σώσε με!». Πρέπει όμως να κάνουμε με τα χέρια μας κουπί και να προσπαθήσουμε τουλάχιστον να κρατήσουμε το κεφάλι μας έξω από το νερό, με τις δικές μας δυνάμεις. Όταν η κατάσταση γίνει κρίσιμη, ο Κύριος θα μας σώσει, όπως έκανε και με τον απόστολο Πέτρο.»

Γέροντας Θαδδαίος της Βιτόβνιτσα

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ (ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ ΙΒ΄ 1 - 18)

1 Πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. 2 ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει· ὁ δὲ Λάζαρος εἷς ἦν ἐκ τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ. 3 ἡ οὖν Μαρία, λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, ἤλειψε τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐξέμαξε ταῖς θριξίν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου. 4 λέγει οὖν εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι· 5 Διατί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων καὶ ἐδόθη πτωχοῖς; 6 εἶπε δὲ τοῦτο οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτης ἦν, καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχε καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. 7 εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· Ἄφες αὐτήν, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τετήρηκεν αὐτό. 8 τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. 9 Ἔγνων οὖν ὄχλος πολλὸς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστι, καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. 10 ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν, 11 ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπήγον τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν. 12 Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος πολλὸς ὁ ἔλθων εἰς τὴν ἑορτήν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, 13 ἔλαβον τὰ βαῖα τῶν φοινίκων καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἐκραύγαζον· Ὡσαννά· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. 14 εὐρών δὲ ὁ Ἰησοῦς ὄναριον ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καθὼς ἐστι γεγραμμένον· 15 Μὴ φοβοῦ, θύγατερ Σιών· ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου. 16 Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον, ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμήθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ. 17 Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. 18 διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον.

Μην κατακρίνεις αὐτοὺς που σφάλλουν. Μὴ σφετερίζεσαι τὸ ἔργο τοῦ Θεοῦ. Μὴ γίνεσαι ἀντίπαλος τοῦ Κυρίου, ἀρπάζοντας τὸ ἀξίωμα που κράτησε γιὰ τον εαυτό Του. Καὶ με τὰ ἴδια σου τὰ μάτια ἀν δεις κάποιον νὰ ἀμαρτάνει, μὴ τον καταδικάσεις, μὴ τον κακολογήσεις, μὴ τον διασύρεις, μὴ τον ἐξουθενώσεις. Καταδίκασε τον διάβολο που τον εξαπάτησε καὶ τον ἐρίξε στην ἀμαρτία. Ἀν ὅμως καταδικάσεις τον ἀδελφό σου, θὰ ἐπιβεβαιώσεις τον μεγάλο καὶ ἀλόγο ἐγωισμό σου. Καὶ πρόσεξε, γιὰτί θὰ πέσεις κι ἐσύ στο ἴδιο ἀμάρτημα. Κατὰ κανόνα, ὅποιος κρίνει τον ἄλλον γιὰ κάτι, πέφτει κατόπιν στο ἴδιο. Κάλυψε λοιπὸν σπλαχνικά με τὴ σιωπὴ τὸ σφάλμα του ἀδελφοῦ σου. Κι ἀν μπορεῖς διόρθωσε τον με ἀγάπη καὶ ταπεινὼση. Ἀν δὲν μπορεῖς, μείνε στη σιωπὴ σου καὶ καταδίκασε τον εαυτό σου γιὰ τὰ δικά σου ἀμαρτήματα. Σου ἀρκοῦν αὐτά.

Αγ. Δημήτριος του Ροστώφ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ἐξί μέρες πρὶν ἀπὸ τὸ Πάσχα, ἦρθε ὁ Ἰησοῦς στη Βηθανία, ὅπου ἔμενε ὁ Λάζαρος, που εἶχε πεθάνει καὶ ὁ Ἰησοῦς τον ἀνέστησε ἀπὸ τοὺς νεκροὺς. Ετοίμασαν, λοιπὸν, ἐκεῖ γιὰ χάρη του δεῖπνο, καὶ ἡ Μάρθα υπηρετοῦσε, ἐνῶ ὁ Λάζαρος ἦταν ἕνας ἀπ' αὐτοὺς που παρακάθονταν μαζί με τὸν Ἰησοῦ στο δεῖπνο. Τότε ἡ Μαρία πήρε μιὰ φιάλη ἀπὸ τὸ πιο ακριβὸ ἀρώμα τῆς νάρδου καὶ ἔλειψε τὰ πόδια του Ἰησοῦ. Ἐπειτα σκούπισε με τὰ μαλλιά τῆς τὰ πόδια του, καὶ ὅλο τὸ σπῆτι γέμισε με τὴν ευωδιά του μύρου. Λέει τότε ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ἕνας ἀπὸ τοὺς μαθητῆς του, αὐτὸς που σκόπευε νὰ τον προδώσει: «Γιὰτί νὰ μὴν πουληθεῖ αὐτὸ τὸ μύρο γιὰ τριακόσια ἀργυρὰ νομίσματα, καὶ τὰ χρήματα νὰ διανεμηθοῦν στους φτωχοὺς;» Αὐτὸ τὸ εἶπε ὄχι γιὰτί νοιαζόταν γιὰ τοὺς φτωχοὺς, ἀλλὰ γιὰτί ἦταν κλέφτης καὶ, καθὼς διαχειριζόταν τὸ κοινὸ ταμεῖο, συχνὰ κρατοῦσε γιὰ τον εαυτό του ἀπὸ τὰ χρήματα που ἐβάζαν σ' αὐτό. Εἶπε τότε ὁ Ἰησοῦς: «Ἀφῆσε τὴν ἡσυχίαν, αὐτὸ που κάνει εἶναι γιὰ τὴν ἡμέρα του ἐνταφιασμοῦ μου. Οἱ φτωχοὶ πάντοτε θὰ ὑπάρχουν κοντά σας, ἐμένα ὅμως δὲν θὰ με ἔχετε πάντοτε». Πλήθος πολὺ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους τῆς πόλεως ἔμαθαν ὅτι ὁ Ἰησοῦς βρῖσκεται ἐκεῖ καὶ ἦρθαν γιὰ νὰ δουν ὄχι μόνον αὐτὸν ἀλλὰ καὶ τὸν Λάζαρο, που τον εἶχε ἀναστήσει ἀπὸ τοὺς νεκροὺς. Γι' αὐτὸ οἱ ἀρχιερεῖς ἀποφάσισαν νὰ σκοτώσουν καὶ τὸν Λάζαρο, ἐπειδὴ ἐξαιτίας του πολλοὶ Ἰουδαῖοι ἐγκατέλειπαν αὐτοὺς καὶ πίστευαν στὸν Ἰησοῦ. Τὴν ἄλλη μέρα, τὸ μεγάλο πλῆθος που εἶχε ἐρθεῖ γιὰ τὴν γιορτὴ τοῦ Πάσχα, ὅταν ἀκουσαν ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς στα Ἱεροσόλυμα, πήραν κλαδιά φοινικιάς, καὶ βγήκαν ἀπὸ τὴν πόλη νὰ τον προῦπαντήσουν κραυγάζοντας: Δόξα στὸν Θεό! Εὐλογημένος αὐτὸς που ἔρχεται σταλμένος ἀπὸ τὸν Κύριο! Εὐλογημένος ὁ βασιλιάς του Ἰσραὴλ! Ὁ Ἰησοῦς εἶχε βρεῖ ἕνα γαϊδουράκι καὶ κάθισε πάνω του, ὅπως λέει ἡ Γραφή: Μὴ φοβάσαι θυγατέρα μου, πόλη τῆς Σιών, νὰ που ἔρχεται σ' ἐσένα ὁ βασιλιάς σου, σε γαϊδουράκι πάνω καθισμένος. Αὐτὰ στὴν ἀρχὴ δὲν τα κατάλαβαν οἱ μαθητῆς του, ὅταν ὅμως ὁ Ἰησοῦς ἀνυψώθηκε στὴ θεία δόξα, τότε τα θυμήθηκαν. Ὅτι εἶχε γράψει γιὰ κείνον ἡ Γραφή, αὐτὰ καὶ του ἔκαναν. Ὅλοι, λοιπὸν, ἐκεῖνοι που ἦταν μαζί με τὸν Ἰησοῦ, ὅταν φώναξε τὸν Λάζαρο ἀπὸ τὸν τάφο καὶ τον ἀνέστησε ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, διηγούνταν αὐτὰ που εἶχαν δεῖ. Γι' αὐτὸ ἦρθε τὸ πλῆθος νὰ τον προῦπαντήσει, ἐπειδὴ ἔμαθαν ὅτι αὐτὸς εἶχε κάνει τὸ θαυμαστὸ αὐτὸ σημεῖο.

*Εάν πιστεύεις, προσευχήσου. Πάντα δυνατὰ τὼ πιστεύοντι.
Προσευχήσου καὶ θὰ θεραπευτεῖς*

Ἅγιος Λουκάς Κριμαίας ὁ ἰατρός